

tidige Anlæg, der alt ere udførte paa Lolland og Falster efter Høivandet i November f. A. Hvad angaar Ribe Amts Fastlandsdykt, da er det Løvningen mellem de to fremspringende Høiderygge ved Bester-Bedsted og Darum, som staar paa Dagsordenen; et Landmøraade af henved 20,000 Td. Land, der er udsat for jævnlige Oversvømmelser fra Havet og ikke sjældent for store Stormfloder, der hidtil ere naaede til 13½ Fod over den daglige Flod. Der foreligger Ministeriet udførlige Forarbejder til et Digeanlæg paa denne Kyststrækning, tilbøds tilveiebragte af en ved fgl. Resolution 6te November 1865 nedsat Kommission.

Efter det Anførte vil Anlægget i Loven, naar Udvælgets Forslag bifaldes, blive dette:

at de naturlige Bævn stilles under kommunalt Tilsyn og Indenrigsministerens Overtilsyn (Ændringsforslaget Nr. 1 § 1);

at de private Diger, det er saadanne, som Enkeltmand eller Flere i Forening til Bestyttelse mod Oversvømmelser fra Havet anlægge paa egen Beføstning uden Bidrag af Staten, eller som allerede ere anlagte, ikke stilles under offentligt Tilsyn, men at den private Selvwirksomhed støttes og lettes ved den paa-pegede yderligere Udvikling af den gjældende Lovgivning, der kan føre til Oprettelse af Digelæg med vedtægtsmæssig Ordning og Garanti for Medlemmerne mod Digerens Nedlæggelse (Ændringsforslag Nr. 1 §§ 2—4);

og at Etableringen af et offentligt Digevesen indskrænkes til visse Egne med særlige Forhold saaledes, at der for offentlige Diger, det er saadanne, som til Bestyttelse mod Oversvømmelser fra Havet anlægges ved Hjælp af Tilskud fra Staten, indføres en løvbunden Ordning tilbøds efter de i Lovforslaget givne Regler for Digeinteressentfaber (Ændringsforslaget Nr. 1 §§ 5 og 6 og Ændringsforslagene Nr. 7—29.)

Loven maa dernæst give den fornødne Afgang til Expropriation af Grund og Materiale til Bedl. holdelse og Uvidelse af de alt anlagte og til Anlæg, Bedl. holdelse og eventuelt Uvidelse af nye Diger, og den nødvendige Færbøksret. De Regler, der i saa Henseende indeholdes i Lovforslagets §§ 32 og 33, turde i det Hele være tilfredsstillende; kun forekomme de os at gaa noget for vidt, naar de indrømme Diger, der anlægges paa egen Grund, Expropriation. I Reglen tages Materialet til Diger i umiddelbar Nærhed af Dige-linien, og Nødvendigheden af at søge det hjer-

neren vil kun ganske undtagelsesvis være tilstede. For de Diger, som Nogen anlægger for egen Regning paa fremmed Grund, ere de fornødne Regler givne i Maat 6te Juni 1848, som efter Udvælgets Forslag forbliver i Kraft, og Lovens egne Regler gives saaledes kun for de øvrige private (Fællesdigerne) og for de offentlige Diger; vi foreslaa at indføre dem paa det Sted, hvor der først bliver Spørgsmaal om Expropriation, altsaa i Afsnittet om de private Diger, og derefter at henvise til dem paa vedkommende Sted i Afsnittet om de offentlige Diger. Endvidere maa Udvælget finde det ikke lidet tvivlsomt, om der er tilstrækkelig Frihed til med Lovforslaget at tilstaa Expropriation af Materiale til Inddæmningsdiger, men da vi anbefale at holde disse ganske udenfor Loven, ligesom der ei heller ved Loven skal være hjemlet nogen Ret til ved Inddæmningsforetagender mod Løbssejernes Villie at dige ind paa anden Mands Grund, er det ufornødent at forfølge dette Spørgsmaal videre.

Der staar kun tilbage at gjøre Rede for Udvælgets Opfattelse med Hensyn til det Omraade, der bør gives Loven. Vi vende os da nu til Sjællands Bestykt, som hidtil er holdt ude af Betragtning, undtagen forsaavidt der sybligste Strækning af Fastlandsdykten har fundet Omtale blandt de udpegede Egne, for hvilke der kan blive Spørgsmaal om Oprettelse af Digekredse. Vi have ikke kunnet overbevise os om Rigtigheden af at lade Digelovgivningen finde Anvendelse paa de Klitstrækninger, som ved Loven 29de Marts 1867 § 1 ere underlagte en egen Bestyrelse og Tilsyn. Dels turde Kollisioner mellem Sandflugtsloven og Digeloven vanskelig kunne holdes ude og en Samvirken mellem de forskellige Bestyrelser blive noget besværlig, dels synes det i og for sig at stride mod Forholdets Natur, at dele Om sorgen for Klitterne paa to Hænder — en Deling, der endog vilde fortsættes ind i Centralbestyrelsen — da dog deres Bevarelse og Fredning som Bævn mod Havet ligesaavel som Dæmpningen til Bestyttelse mod Sandflugt er Formaalet for den ved Loven 1867 gennemførte Ordning (Anmærkninger til Forslag til Finanslov for 1868—69 § 19 III. A. 5 e); dels maa Sandflugtsbestyrelsen antages at medbringe størst Sagkundskab til Ledelsen af Klitværnets Uvidelse og Forstærkning ved Klitdiger og Konstige Klitter; Kombinationer og Dannelser, som ogsaa hos os have vist sig at være udførlige. — Den anden Undtagelse fra Lovens Omraade, som vi tro at burde anbefale, er Inddæmningsdigerne. Hvad Lovforslaget for deres Vedkommende foreskriver i § 31, 1ste Stykke, er det ikke fornødent at flaa fast i en Lov, da Administrationen har fuld Frihed ikke mindre end fuld Forpligtelse til at stille enhver fornøden Betingelse og lade foretage enhver ønskelig Underfølgelse, forinden den meddeler Koncession; og hvad der indeholdes i § 31, 2det Stykke, passer ikke ind i Loven, naar den af Ud-